Dosar nr. 2-25832/2025 (2-25178168-12-2-23122025)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 iunie 2026 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța de judecată în componența:

Președinte ședință, judecător Tatiana Sîrcu
Grefieri Mădălina Ungureanu

Cu participarea: reclamantului *****; reprezentantului reclamantului *****, avocatul Ciumaș Oleg, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.0014175 din 19 ianuarie 2026; reprezentanților pârâtei Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, Cojocaru Daniela, împuternicită prin Procura nr.01/11828 din 25 septembrie 2025, Slobodeniuc Dragoș, împuternicit prin Procura nr.01/11654 din 18 septembrie 2025, Fediuc Valentin, împuternicit prin Procura nr.01/2237 din 13 martie 2026;

Examinînd în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, privind anularea ordinului nr.286sc din 02 decembrie 2025 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare inspectorului superior – examinator al DECA, *****”, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Argumentele participanților la proces:

1. La 23 decembrie 2025, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, solicitând anularea ordinului nr. 286sc din 02 decembrie 2025 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare inspectorului superior-examinator al DECA, *****”, restabilirea în funcția deținută anterior concedierii, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că, prin ordinul nr. 885p din 14 august 2024, a fost angajat, începând cu 20 august 2024, în funcția de inspector superior-examinator în cadrul Direcției Examinare a Conducătorilor Auto a Departamentului Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto al Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”.
3. Ulterior, la 06 noiembrie 2025, reclamantului i-a fost adus la cunoștință ordinul ASP nr. 1013p, prin care contractul individual de muncă a fost suspendat pe durata

desfășurării anchetei de serviciu, inițiată în legătură cu pretinse nereguli admise în procesul de desfășurare a examenelor teoretice pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule în cadrul Secției Înmatriculare a Vehiculelor și Documentare a Conducătorilor Auto Bălți (în continuare – SÎV și DCA Bălți).

4. Reclamantul a mai relatat că, prin ordinul ASP nr. 1113p din 02 decembrie 2025, s-a dispus încetarea cauzei suspendării contractului individual de muncă și reluarea activității de muncă, iar în aceeași zi a fost emis ordinul nr. 286sc, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „concedierea", în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din *Codul muncii*.

5. Reclamantul ***** consideră ordinul de sancționare ca fiind neîntemeiat și ilegal, deoarece nu a comis faptele imputate. Reclamantul a negat că ar fi cunoscut despre existența unor dispozitive tehnice interzise asupra candidaților, că ar fi tolerat fraudarea examenului sau că ar fi facilitat susținerea probei teoretice de către aceștia. În opinia reclamantului, simpla împrejurare că, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, a privit în direcția unor candidați nu putea fi calificată drept dovadă a implicării sale în fraudarea examenului. ***** a afirmat că își exercita atribuțiile în limitele funcției, monitorizând procesul de examinare și asigurând buna desfășurare a probei teoretice.

6. Reclamantul a mai arătat că, înainte de admiterea în clasa de examinare, candidații treceau prin detectorul de metale de tip „poartă". În situațiile în care detectorul semnala existența unor obiecte, candidații erau întorși pentru a le lăsa, după care erau verificați repetat. În privința candidaților menționați în actele anchetei nu au fost identificate obiecte interzise, iar detectorul nu a semnalat existența unor dispozitive care să impună întreruperea examenului.

7. Mai mult, reclamantul a susținut că, în calitate de examinator, nu avea atribuții de efectuare a controlului corporal asupra candidaților și nici dreptul de a se deplasa prin clasa de examinare în scopul verificării fizice a acestora. Supravegherea candidaților se realiza de la masa de lucru, la o distanță variabilă față de stațiile de examinare, iar procesul era monitorizat audio-video de structurile responsabile ale ASP.

8. De altfel, reclamantul nu a fost sesizat în timp real de către Direcția securitate despre existența unor suspiciuni de fraudare, deși această structură avea atribuții de monitorizare a procesului de examinare. Or, în lipsa unei asemenea sesizări și în lipsa unor semne vizibile, nu exista un temei obiectiv pentru întreruperea examenului.

9. În cazurile anterioare în care au existat indicii concrete de fraudare, precum sunete suspecte, fire vizibile sau alte elemente evidente, reclamantul a menționat că, candidații au fost depistați, înlăturați din sala de examinare, fiind sesizate organele competente. Însă, în circumstanțele prezentei cauze, asemenea indicii nu au existat. Mai mult, reclamantul a susținut că o parte dintre candidații indicați în materialele anchetei nu au promovat proba teoretică, iar această împrejurare contrazice teza potrivit căreia el ar fi facilitat susținerea examenului de către candidații respectivi.

10. Reclamantul a contestat și imputarea potrivit căreia ar fi acționat în schimbul unei remunerații, unui serviciu sau altor beneficii. În acest sens, pârâta nu a prezentat probe directe privind existența unui folos patrimonial sau nepatrimonial obținut de el.

11. Cu privire la pretenția de restabilire în funcție, ***** a susținut că anularea ordinului de sancționare determină repunerea sa în situația anterioară concedierii, prin restabilirea în funcția de inspector superior-examinator al DECA.

12. Referitor la despăgubirea pentru absența forțată de la muncă, reclamantul a solicitat încasarea salariului pentru întreaga perioadă cuprinsă între data concedierii și data restabilirii efective în muncă, considerând că a fost lipsit nelegal de posibilitatea de a presta munca potrivit contractului individual de muncă.

13. Cu privire la prejudiciul moral, reclamantul a susținut că sancționarea disciplinară și concedierea i-au afectat reputația profesională, demnitatea și starea psihologică, solicitând încasarea compensației în mărime de 50 000 lei.

14. Făcând trimitere la mai multe dispoziții ale *Codului muncii,* reclamantul ***** a solicitat: admiterea cererii de chemare în judecată; anularea Ordinului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" nr. 286sc din 02 decembrie 2025 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „concedierea" inspectorului superior-examinator al DECA, *****; restabilirea în funcția de inspector superior-examinator al Direcției Examinare a Conducătorilor Auto a Departamentului Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto; și încasarea de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice": a despăgubirii pentru toată perioada de absență forțată de la muncă, începând cu data concedierii, 02 decembrie 2025, până la restabilirea efectivă în muncă; a compensației pentru prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 200 lei.

Argumentele din referința pârâtei

15. Prin referința depusă, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice", nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

16. Pârâta a arătat că, ***** a fost angajat în funcția de inspector superior-examinator în cadrul DECA, iar prin natura funcției deținute, era obligat să asigure respectarea procedurilor de examinare, monitorizarea candidaților și prevenirea fraudării probei teoretice.

17. Astfel, la 05 noiembrie 2025, în cadrul ASP a fost inițiată o anchetă de serviciu privind corectitudinea exercitării atribuțiilor de serviciu de către mai mulți salariați ai instituției, inclusiv *****. Ancheta a fost inițiată în urma analizării înregistrărilor video din clasa de examinare a SÎV și DCA Bălți. Astfel, în urma examinării materialelor acumulate, s-a stabilit că mai mulți candidați au susținut proba teoretică fiind echipați cu dispozitive tehnice interzise, inclusiv camere ascunse camuflate în nasturii hainelor, căști speciale și transmițătoare online, prin intermediul cărora urmau să primească răspunsuri la chestionarele de examinare.

18. Potrivit pârâtei, reclamantul *****, în calitate de examinator, efectua verificarea și repartizarea candidaților la mesele de examinare, iar în anumite situații ar fi privit direct spre candidații echipați cu asemenea dispozitive, fără a interveni. Această conduită denotă manifestarea unei atitudini de indiferență față de semnalele

detectorului, de vestimentația candidaților, de dispozitivele vizibile și de comportamentul suspect al acestora.

19. Pârâta a mai susținut că, în timpul probei teoretice, unii candidați adoptau o poziție suspectă în fața monitorului, astfel încât imaginile de pe ecran să poată fi transmise prin camera ascunsă, circumstanțe ce indicau faptul că examinatorii cunoșteau persoanele echipate cu dispozitive tehnice și nu au întreprins măsurile necesare pentru întreruperea examenului.

20. Respectiv, faptele imputate reclamantului ***** au fost calificate drept încălcare a pct. 18 și pct. 18 subpct. 3) din *Metodologia desfășurării examenului pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule și documentarea cu permis de conducere*, a pct. 2.2 lit. a) și d) din *Regulamentul intern al ASP*, precum și a art. 9 alin. (2) lit. a) și d) din *Codul muncii*.

21. Pârâta a susținut că, acțiunile reclamantului ***** au constituit o încălcare gravă a obligațiilor de muncă, încadrate în prevederile art. 211^1 lit. b) din *Codul muncii*, respectiv acordarea serviciilor prin uzul funcției în schimbul unei remunerații, unui serviciu sau altor beneficii. Din acest motiv, consideră că aplicarea sancțiunii disciplinare „concedierea", în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din *Codul muncii*, a fost justificată.

22. Cu privire la procedura disciplinară, reclamantului i-a fost solicitată explicație scrisă, fiindu-i comunicate materialele relevante și drepturile în cadrul anchetei de serviciu. Totodată, la 12 noiembrie 2025, a fost notificată Organizația sindicală a ASP, în vederea respectării procedurii prevăzute de art. 87 din *Codul muncii*. Întrucât nu a fost recepționată o opinie scrisă în termenul legal, pârâta a apreciat că procedura consultării organului sindical a fost respectată.

23. Pârâta a mai susținut că, prin încheierea din 02 decembrie 2025, ancheta de serviciu a fost finalizată, fiind propusă reluarea activității salariaților suspendați și aplicarea sancțiunilor disciplinare corespunzătoare. În privința reclamantului, s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare „concedierea" pentru încălcarea gravă a disciplinei muncii, iar în baza constatărilor anchetei de serviciu a fost emis Ordinul nr. 286sc din 02 decembrie 2025, adus la cunoștința reclamantului.

24. Referitor la solicitarea de restabilire în funcție și de încasare a despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, pârâta a susținut că aceste pretenții au caracter derivat din pretenția de anulare a ordinului de concediere și nu pot fi admise în condițiile în care concedierea a fost, în opinia sa, legală și întemeiată.

25. Cu privire la prejudiciul moral, pârâta a invocat lipsa probelor care să confirme existența prejudiciului, întinderea acestuia, legătura cauzală cu acțiunile angajatorului și vinovăția instituției.

26. În privința cheltuielilor de judecată, pârâta a solicitat respingerea pretenției, ca urmare a caracterului neîntemeiat al acțiunii.

Explicațiile părților

27. În ședința de judecată, reclamantul ******** și reprezentantul său, avocatul Ciumaș Oleg,*** au susținut integral cererea de chemare în judecată, pentru motivele de fapt și de drept expuse în cuprinsul acesteia, solicitând admiterea acțiunii.

28. ***Reprezentanții pârâtei Instituția Publică „Agenția Servicii Publice", Cojocaru Daniela, Slobodeniuc Dragoș, Fediuc Valentin,*** nu a recunoscut acțiunea, a susținut poziția expusă în referință și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată. Suplimentar a explicat că mai multe persoane care au susținut proba teoretică, la ore și date diferite, purtau aceeași cămașă de culoare neagră, în nasturele căreia ar fi fost fixată o cameră de luat vederi. Totodată, acesta a precizat că respectivele camere nu au fost găsite și ridicate material.

Aprecierea instanței

29. Audiind participanții la proces, examinând probele anexate la materialele cauzei și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează raporturile juridice dintre părți, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea, din următoarele considerente.

30. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă,* fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

31. În baza art. 130 alin. (1) și (2) din *Codul de procedură civilă,* instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

32. În cadrul ședinței de judecată instanța a constatat că, potrivit Ordinului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" nr. 885p din 14 august 2024, ********** a fost angajat, începând cu 20 august 2024, în funcția de inspector superior-examinator în cadrul Direcției Examinare a Conducătorilor Auto a Departamentului Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto. Același ordin indică salariul de funcție în mărime de 15 500 lei și stabilirea unei perioade de probă cuprinse între 20 august 2024 și 20 noiembrie 2024 (vol. I, f.d. 74). În baza ordinului respectiv, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 4711 (vol. I, f.d. 62-65).

33. Prin Ordinul ASP nr. 1013p din 06 noiembrie 2025, contractul individual de muncă al lui ********** a fost suspendat, în temeiul art. 78 alin. (2) lit. a) din *Codul muncii*, pe durata anchetei de serviciu inițiate în baza Notei de serviciu nr. 08/1-2901 din 05 noiembrie 2025 (vol. I, f.d. 75, 122-151).

34. La aceeași dată, 06 noiembrie 2025, reclamantului ********** i s-a comunicat inițierea anchetei de serviciu și i s-a solicitat prezentarea unei explicații scrise referitoare la circumstanțele consemnate în Nota de serviciu nr. 08/1-2901 din 05 noiembrie 2025 (vol. I, f.d. 187), iar la 11 noiembrie 2025, ********** a prezentat explicația scrisă solicitată (vol. I, f.d. 188-193).

35. Prin notificarea nr. 01/13098 din 12 noiembrie 2025, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" a informat Organizația sindicală a instituției despre examinarea

posibilității concedierii reclamantului *****, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din *Codul muncii* (vol. I, f.d. 194-198).

36. Instanța constată că, în baza încheierii din 02 decembrie 2025 cu privire la constatarea abaterilor disciplinare, ancheta de serviciu nr. 08/1-2901 din 05 noiembrie 2025 a fost declarată finalizată, în care s-a consemnat că, urmare a examinării înregistrărilor video din clasa de examinare a SÎV și DCA Bălți, au fost identificați candidați care purtau camere ascunse camuflate în elementele vestimentare, căști speciale și alte dispozitive destinate transmiterii imaginilor și recepționării răspunsurilor, atribuind reclamantului ***** o conduită de neintervenție față de aceștia. Respectiv, reclamantului i s-a atribuit încălcarea pct. 18 și pct. 18 subpct. 3) din *Metodologia desfășurării examenului pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule*, a pct. 2.2 lit. a) și d) din *Regulamentul intern al ASP* și a art. 9 alin. (2) lit. a) și d) din *Codul muncii*. În consecință, s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare „concedierea", în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din *Codul muncii* (vol. I, f.d. 199-250, vol. II, f.d. 1-10).

37. Ulterior, prin ordinul ASP nr. 1113p din 02 decembrie 2025, s-a dispus încetarea cauzei suspendării contractului individual de muncă și reluarea activității de muncă a reclamantului ***** (vol. I, f.d. 76). În aceeași zi, prin ordinul ASP nr. 286sc din 02 decembrie 2025, lui ***** i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „concedierea", în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din *Codul muncii* (vol. I, f.d.16-19).

38. Instanța reține că obiectul litigiului nu se limitează la verificarea formală a Ordinului nr. 286sc din 02 decembrie 2025, ci urmează să se stabilească dacă pârâta a demonstrat că reclamantul a săvârșit, în mod personal și culpabil, încălcarea gravă a obligațiilor de muncă prevăzută de art. 211^1 lit. b) din *Codul muncii* și dacă această faptă justifica încetarea raportului de muncă prin concediere, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din *Codul muncii*.

39. Prin urmare, controlul judecătoresc nu are ca obiect stabilirea, în mod abstract, dacă în cadrul SÎV și DCA Bălți au existat cazuri de fraudare a probei teoretice. Aspectul determinant constă în stabilirea existenței unei legături individuale și dovedite între reclamant și mecanismul de fraudare, concretizată în acordarea unor servicii prin uzul funcției, în schimbul unei remunerații, al unui serviciu sau al altui beneficiu.

40. În conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. p) din *Codul muncii*, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru încălcarea gravă, chiar şi o singură dată, a obligațiilor de muncă.

41. Potrivit art. 206 alin. (1) lit. d) și alin. (5) din *Codul muncii*, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit. g)-r). La aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul trebuie să ţină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise şi de alte circumstanţe obiective. Totodată, potrivit art. 210 alin. (1) din *Codul muncii*, sancţiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancţiunii; b) termenul în care sancţiunea poate fi contestată; c) organul în care sancţiunea poate fi contestată.

42. Dispozițiile art. 211[1] lit. b) din *Codul muncii* califică drept încălcare gravă a obligațiilor de muncă acordarea serviciilor prin uzul funcției în schimbul unei remunerații, unui serviciu sau altor beneficii.

43. Din interpretarea coroborată a art. 86 alin. (1) lit. p) și art. 211[1] lit. b) din *Codul muncii* rezultă că aplicarea concedierii în temeiul respectiv presupune stabilirea cumulativă a următoarelor elemente: acordarea efectivă a unui serviciu prin utilizarea atribuțiilor funcției; existența unei remunerații, a unui serviciu sau a altui beneficiu oferit ori promis salariatului; legătura dintre serviciul acordat și beneficiul urmărit; precum și caracterul conștient și culpabil al conduitei salariatului.

44. Simpla neexecutare sau executare necorespunzătoare a unei obligații de serviciu nu este suficientă pentru aplicarea art. 211[1] lit. b) din *Codul muncii*. Fapta prevăzută de această normă are un conținut distinct, fiind caracterizată prin existența unui raport de schimb între serviciul acordat prin uzul funcției și avantajul urmărit sau obținut de salariat.

45. În circumstanțele cauzei, prin ordinul nr. 286sc din 02 decembrie 2025, reclamantului ***** i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „concedierea" pentru pretinsa încălcare a pct. 18 și pct. 18 subpct. 3) din *Metodologia desfășurării examenului pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule*, a pct. 2.2 lit. a) și d) din Regulamentul intern al ASP și a art. 9 alin. (2) lit. a) și d) din *Codul muncii*.

46. În calitate de temei al concedierii, angajatorul a reținut că reclamantul ar fi privit direct spre candidații echipați cu dispozitive tehnice interzise, fără a interveni, ar fi manifestat indiferență față de semnalele detectorului și față de comportamentul suspect al candidaților și ar fi facilitat susținerea probei teoretice în scopul obținerii unor remunerații, servicii sau alte beneficii.

47. Din înregistrările video, procesele-verbale și celelalte înscrisuri invocate de pârâtă rezultă existența unor elemente care au determinat angajatorul să suspecteze că anumiți candidați ar fi utilizat dispozitive tehnice nepermise în timpul probei teoretice. Fără a se pronunța asupra conduitei acestor persoane, care nu constituie obiectul prezentului litigiu, instanța reține că chiar presupunând utilizarea unor asemenea dispozitive, această împrejurare nu dovedește, prin ea însăși, că reclamantul ***** a cunoscut existența lor, că a omis intenționat să intervină ori că a facilitat susținerea examenului în schimbul unei remunerații, al unui serviciu sau al altui beneficiu.

48. Posibila utilizare de către unii candidați a unor mijloace tehnice nepermise și existența abaterii disciplinare imputate reclamantului ***** constituie împrejurări distincte. Elementele care au determinat angajatorul să verifice modul de desfășurare a probei teoretice nu permit, prin ele însele, concluzia că ***** a cunoscut mecanismul pretins fraudulos, a facilitat susținerea probei ori a urmărit obținerea unui beneficiu. Pentru angajarea răspunderii disciplinare era necesară demonstrarea conduitei personale și culpabile a lui Talpă , a acțiunilor concrete de facilitare și a legăturii dintre serviciul pretins acordat și beneficiul urmărit sau primit.

49. Or, ordinul nr. 286sc din 02 decembrie 2025 și încheierea de finalizare a anchetei de serviciu nu identifică persoana sau candidatul de la care ***** ar fi primit ori urma să

primească remunerația, serviciul sau beneficiul. Actele respective nu indică natura beneficiului, momentul și modalitatea în care acesta ar fi fost promis ori transmis, existența unei comunicări între reclamant și candidați sau persoanele terțe și nici împrejurările concrete ale pretinsei înțelegeri prealabile.

50. Formularea potrivit căreia ***** ar fi acționat „din motivul de a obține careva remunerații, serviciu sau alte beneficii” reproduce conținutul normei de la art. 211^1 lit. b) din *Codul muncii*, fără a fi susținută prin indicarea unor fapte verificabile. Reproducerea calificării juridice nu substituie obligația angajatorului de a demonstra elementele factuale ale abaterii disciplinare.

51. Totodată, încheierea de finalizare a anchetei de serviciu din 02 decembrie 2025 atribuie salariaților vizați o conduită comună, reținând că aceștia ar fi acționat prin înțelegere prealabilă. Cu toate acestea, încheierea respectivă nu individualizează contribuția concretă a reclamantului ***** la presupusa înțelegere și nu indică probele din care ar rezulta că acesta a cunoscut mecanismul pretins fraudulos ori că a urmărit obținerea unei remunerații, a unui serviciu sau a altui beneficiu.

52. Răspunderea disciplinară are caracter personal. Amploarea unui fenomen constatat în activitatea unei subdiviziuni nu permite atribuirea automată a răspunderii tuturor salariaților care și-au exercitat atribuțiile în perioada respectivă. Vinovăția nu poate fi dedusă exclusiv din funcția deținută, din prezența la locul de muncă sau din faptul că reclamantul a repartizat candidații la stațiile de examinare.

53. De altfel, explicația lui ***** utilizează formulări referitoare la existența unor „presupuse acțiuni” și a unor „suspiciuni”, precizând că nu cunoaște date exacte privind cuantumul remunerațiilor sau persoanele care le-ar fi primit și că a aflat despre fapte din sesizarea adresată Centrului Național Anticorupție și din materialele Direcției securitate. Prin urmare, înscrisul exprimă o apreciere derivată din informațiile comunicate de alte persoane, iar nu constatarea nemijlocită a unei înțelegeri sau a transmiterii unui beneficiu către *****.

54. Împrejurarea invocată de pârâtă, potrivit căreia mai mulți candidați ar fi purtat aceeași cămașă, în nasturele căreia ar fi fost camuflată o cameră de luat vederi, poate fi apreciată, în coroborare cu celelalte înscrisuri, cel mult ca un indiciu privind posibila utilizare coordonată a unor mijloace tehnice nepermise. Respectiv, instanța constată că această împrejurare nu este suficientă pentru a deduce că reclamantul ***** cunoștea existența dispozitivelor, proveniența vestimentației ori identitatea persoanelor implicate și nu demonstrează participarea sa la fapta imputată.

55. Mai mult ca atît, în ședința de judecată, reprezentantul pârâtei a confirmat că dispozitivele pretins utilizate de candidați nu au fost identificate și ridicate material. Lipsa ridicării obiectelor nu exclude, în mod absolut, posibilitatea utilizării acestora, însă împiedică verificarea caracteristicilor, vizibilității și posibilității obiective ca acestea să fie observate de reclamant în condițiile concrete ale examinării cauzei. Or, înregistrările video și constatările întemeiate pe acestea puteau fi relevante pentru verificarea modului în care reclamantul și-a îndeplinit obligația de monitorizare a candidaților. Totuși, simplul fapt că ***** a privit în direcția unui candidat nu

demonstrează că acesta a identificat dispozitivul camuflat, că a cunoscut scopul utilizării lui și că a omis intenționat să intervină în schimbul unui beneficiu.

56. Concluzia angajatorului pârât privind caracterul intenționat al conduitei nu poate fi dedusă exclusiv din exteriorizarea unui comportament neutru, precum privirea în direcția candidatului sau repartizarea acestuia la o stație de examinare. Pentru transformarea unei asemenea conduite într-o faptă prevăzută de art. 211^1 lit. b) din *Codul muncii* erau necesare probe suplimentare care să confirme înțelegerea prealabilă, comunicarea cu persoanele implicate sau interesul material ori de altă natură al reclamantului.

57. Procesele-verbale de audiere a candidaților au fost întocmite ulterior emiterii Ordinului nr. 286sc din 02 decembrie 2025. În consecință, acestea pot fi valorificate în cadrul prezentului proces pentru verificarea susținerilor părților și pentru aprecierea ansamblului probator, pe cînd legalitatea ordinului contestat se examinează prin raportare la situația de fapt și la probele aflate la dispoziția angajatorului la data emiterii sancțiunii.

58. Din declarațiile candidaților rezultă că o parte dintre aceștia au fost echipați cu dispozitive tehnice de persoane necunoscute și au remis sume de bani unor intermediari sau altor persoane terțe, fără a cunoaște identitatea examinatorilor. Mențiunile potrivit cărora examinatorul ar fi cunoscut despre prezența lor în sala de examinare reproduc informațiile comunicate candidaților de persoanele care îi instruiseră. Prin urmare, aceste declarații pot confirma doar împrejurările percepute nemijlocit de candidați și conduita persoanelor terțe, iar stabilirea în sarcina lui ***** a faptei prevăzute de art. 211^1 lit. b) din *Codul muncii* presupune existența unor probe distincte privind înțelegerea sa cu persoanele implicate și legătura dintre serviciul pretins acordat și remunerația, serviciul sau beneficiul urmărit.

59. Chiar dacă, procesul-verbal de constatare din 15 noiembrie 2024 (vol. III, f.d. 24-26 verso) confirmă că, într-un caz anterior, în care comportamentul candidatului a generat suspiciuni vizibile, reclamantul a participat la verificarea acestuia, la identificarea dispozitivelor interzise și la documentarea faptei, această probă nu exclude posibilitatea comiterii ulterioare a unei abateri, însă contrazice caracterul categoric al concluziei angajatorului potrivit căreia ***** ar fi manifestat, în mod constant și intenționat, indiferență față de tentativele de fraudare.

60. Instanța nu exclude că omisiunea unui examinator de a observa indicii obiective privind utilizarea unor mijloace tehnice nepermise ar putea determina examinarea modului de îndeplinire a obligațiilor de serviciu. Totuși, pârâta a ales să califice fapta reclamantului în temeiul art. 211^1 lit. b) din *Codul muncii*, care presupune acordarea serviciilor prin uzul funcției în schimbul unui beneficiu.

61. În acest sens, instanța nu poate substitui temeiul concedierii indicat de angajator și nu poate menține ordinul pentru o altă abatere decât cea reținută în cuprinsul acestuia. Exigența indicării temeiurilor de fapt și de drept în ordinul de sancționare urmărește să permită salariatului să cunoască exact abaterea disciplinară imputată și să asigure verificarea judecătorească a aceleiași fapte, fără completarea sau modificarea ulterioară a motivelor concedierii.

62. Respectarea formală a etapelor privind solicitarea explicației scrise, desfășurarea anchetei de serviciu și notificarea organului sindical nu poate suplini lipsa probării temeiului material al concedierii. Legalitatea procedurii constituie o condiție necesară, dar nu suficientă, atunci când fapta imputată nu este demonstrată.

63. Totodată, sancțiunea concedierii constituie cea mai severă măsură disciplinară și poate fi aplicată numai în baza unor fapte concrete, certe și individualizate. Proporționalitatea sancțiunii presupune existența prealabilă a unei abateri dovedite, suficient de grave pentru a face imposibilă continuarea raportului de muncă. O sancțiune întemeiată pe presupuneri sau pe atribuirea colectivă a răspunderii nu corespunde cerințelor art. 206 alin. (5) din *Codul muncii*.

64. În aceste circumstanțe, materialele administrate explică inițierea verificărilor de către angajator cu privire la modul de desfășurare a probei teoretice. Acestea nu oferă însă o bază probatorie suficientă pentru a stabili că ***** a săvârșit fapta prevăzută de art. 211^1 lit. b) din *Codul muncii*. Prin urmare, nu sunt întrunite elementele încălcării grave a obligațiilor de muncă, iar pârâta nu și-a executat sarcina prevăzută de art. 89 alin. (2) din *Codul muncii* de a demonstra legalitatea concedierii lui *****.

65. În consecință, pretenția reclamantului privind anularea Ordinului Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" nr. 286sc din 02 decembrie 2025 este întemeiată și urmează a fi admisă, motiv pentru care instanța va dispune anularea acestuia.

Cu privire la restabilirea în funcție

66. Potrivit art. 89 alin. (1) din *Codul muncii*, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanţei de judecată.

67. Restabilirea la locul de muncă reprezintă remediul prin care sunt înlăturate efectele încetării nelegitime a raportului de muncă, iar salariatul este repus în situația existentă anterior concedierii. Prin urmare, anularea ordinului de concediere determină continuarea raportului individual de muncă în condițiile în care acesta exista până la emiterea actului anulat.

68. Instanța a constatat că, prin ordinul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" nr. 885p din 14 august 2024, ***** a fost angajat, începând cu 20 august 2024, în funcția de inspector superior-examinator al Direcției Examinare a Conducătorilor Auto a Departamentului Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto. Ulterior, prin Ordinul nr. 286sc din 02 decembrie 2025, raportul de muncă al reclamantului a încetat ca efect al aplicării sancțiunii disciplinare sub forma concedierii. În condițiile în care instanța a constatat nelegalitatea acestui ordin și a dispus anularea lui, temeiul care a determinat concedierea reclamantului ***** de la locul de muncă este înlăturat.

69. În consecință, restabilirea reclamantului urmează a fi dispusă în funcția deținută anterior concedierii, fără modificarea funcției, a subdiviziunii sau a celorlalte elemente esențiale ale raportului individual de muncă. Remediul prevăzut de art. 89

din *Codul muncii* vizează funcția concretă din care salariatul a fost eliberat nelegitim, iar nu acordarea unei alte funcții sau constituirea unui nou raport de muncă.

70. Astfel, pretenția reclamantului privind restabilirea în funcție este întemeiată și urmează a fi admisă, cu restabilirea lui ***** în funcția de inspector superior-examinator al Direcției Examinare a Conducătorilor Auto a Departamentului Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto, în concordanță cu funcția indicată în actele care au constituit raportul de muncă și cu soluția stabilită prin dispozitivul hotărârii.

Cu privire la încasarea despăgubirilor

71. Potrivit art. 90 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din *Codul muncii*, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu.

72. În conformitate cu art. 329 alin. (1) din *Codul muncii*, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

73. Dispozițiile art. 330 alin. (1) lit. b) din *Codul muncii* prevăd că, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condițiile art. 90 alin. (2) lit. a).

74. Instanța reține că, prin *Hotărârea Curții Constituționale nr. 9/2025*, a fost declarat neconstituțional textul „într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului”. Din raționamentele Curții Constituționale rezultă că întinderea despăgubirii se stabilește prin raportare la prejudiciul patrimonial efectiv, la durata absenței forțate, la exercitarea cu bună-credință a drepturilor procedurale de către părți și la celelalte împrejurări relevante ale cauzei. După caz, instanța poate lua în considerare și veniturile realizate de salariat la un alt loc de muncă ori indemnizația de șomaj primită în perioada concedierii.

75. În speță, instanța a constatat ca fiind ilegal ordinul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” nr. 286sc din 02 decembrie 2025, prin care reclamantului ***** i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub forma concedierii. Ca efect al acestui ordin, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea de a exercita funcția de inspector superior-examinator și de a obține venitul salarial corespunzător. Respectiv, în condițiile anulării ordinului contestat și ale restabilirii reclamantului în funcția deținută anterior, ***** este îndreptățit la repararea prejudiciului patrimonial cauzat prin privarea

nelegală de posibilitatea de a presta munca la angajatorul pîrît Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

76. Despăgubirea pentru absența forțată de la muncă are caracter reparator și urmărește repunerea salariatului în situația patrimonială în care s-ar fi aflat dacă măsura concedierii nelegitime nu ar fi fost dispusă, fără a constitui remunerarea unei activități efectiv prestate. În speță, prejudiciul patrimonial constă în veniturile salariale pe care ***** nu le-a obținut ca urmare a încetării raportului de muncă prin ordinul nr. 286sc din 02 decembrie 2025, iar anularea acestuia atrage obligația angajatorului Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” de a compensa salariul neîncasat pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la muncă.

77. Perioada absenței forțate de la muncă se calculează începând cu 02 decembrie 2025, data concedierii reclamantului *****, și până la 04 iunie 2026, data pronunțării respectivei hotărâri, prin care acesta este restabilit în funcție. Intervalul respectiv corespunde perioadei în care ***** a fost lipsit de posibilitatea de a presta munca la angajatorul pârât Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și de a obține venitul salarial aferent.

78. În aceste circumstanțe, pretenția reclamantului ***** privind încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă este întemeiată și urmează a fi admisă, prin încasarea de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, în beneficiul reclamantului, a salariului pentru perioada 02 decembrie 2025–04 iunie 2026.

Cu privire la compensarea prejudiciului moral.

79. În conformitate cu art. 90 alin. (1), (2) lit. c) și alin. (3) din *Codul muncii*, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinându-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

80. Întrucât art. 90 din *Codul muncii* consacră dreptul salariatului la compensarea prejudiciului moral, fără a reglementa exhaustiv criteriile de determinare a cuantumului, instanța aplică, în completare, dispozițiile art. 2036 și 2037 din *Codul civil*.

81. Potrivit art. 2036 alin. (1) și (2) din *Codul civil*, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

82. Conform art. 2037 din *Codul civil*, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și

gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

83. În circumstanțele cauzei deduse judecării, instanța a constatat nelegalitatea concedierii reclamantului *****. Nelegalitatea măsurii nu se limitează la o neregularitate formală a procedurii disciplinare, ci rezultă din aplicarea sancțiunii concedierii în lipsa unui suport probator suficient pentru fapta gravă imputată reclamantului *****.

84. Prin ordinul nr. 286sc din 02 decembrie 2025, reclamantului i s-a imputat acordarea unor servicii prin uzul funcției în schimbul unei remunerații, al unui serviciu sau al altui beneficiu, în legătură cu presupusa facilitare a susținerii probei teoretice pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule. Natura faptei imputate prin actul de concediere este susceptibilă să afecteze nu doar interesele patrimoniale ale salariatului, ci și demnitatea, reputația sa profesională, precum și sentimentul de stabilitate în raporturile de muncă.

85. Instanța are în vedere că ***** deținea funcția de inspector superior-examinator, funcție care presupune respectarea cerințelor de integritate, imparțialitate și corectitudine în procesul de examinare a candidaților. Imputarea unei conduite constând în folosirea funcției în schimbul unor beneficii pune în discuție probitatea profesională a salariatului și este de natură să producă o percepție negativă asupra acestuia în mediul profesional.

86. În acest context, instanța reține ca fiind plauzibile susținerile reclamantului ***** potrivit cărora sancționarea disciplinară și concedierea i-au afectat demnitatea, reputația profesională și starea psihico-emoțională. Afectarea respectivă constituie o consecință compatibilă cu natura faptei disciplinare imputate, cu pierderea nelegală a locului de muncă și cu necesitatea contestării în instanță a ordinului de concediere.

87. La aprecierea întinderii prejudiciului moral, instanța ține cont de gravitatea faptei disciplinare imputate, de funcția deținută de reclamant, de efectele concedierii asupra statutului său profesional, de durata absenței forțate de la muncă, cuprinsă între 02 decembrie 2025 și 04 iunie 2026, precum și de necesitatea parcurgerii procedurii judiciare pentru restabilirea drepturilor încălcate.

88. Totodată, materialele cauzei nu confirmă producerea unor consecințe psihologice de o intensitate excepțională, permanente sau ireversibile, care să justifice acordarea integrală a sumei de 50 000 lei solicitate de reclamant. La stabilirea cuantumului, instanța are în vedere că despăgubirea pentru prejudiciul moral are caracter reparator, iar nu sancționator, și trebuie să asigure o satisfacție echitabilă, fără a constitui o sursă de îmbogățire fără justă cauză.

89. Raportând circumstanțele cauzei la criteriile prevăzute de art. 90 alin. (3) din *Codul muncii* și la datele salariale ale reclamantului *****, instanța apreciază că suma de 30 000 lei reprezintă o compensație echitabilă și proporțională pentru prejudiciul moral suportat. Cuantumul acordat reflectă caracterul nelegal al concedierii, gravitatea faptei

disciplinare imputate prin ordinul contestat, afectarea demnității și reputației profesionale a reclamantului, precum și necesitatea acordării unei satisfacții efective.

90. Prin urmare, pretenția privind compensarea prejudiciului moral urmează a fi admisă parțial, cu încasarea de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice", în beneficiul reclamantului *****, a sumei de 30 000 lei. În rest, pretenția se respinge ca neîntemeiată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

91. Potrivit art. 82 din *Codul de procedură civilă*, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

92. În conformitate cu art. 84 alin. (1), (3) și (4) din *Codul de procedură civilă*, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

93. Conform art. 94 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

94. Articolul 2 alin. (1) și (4) din *Legea taxei de stat nr. 213/2023*, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

95. Instanța reține că reclamantul ***** a suportat cheltuieli de judecată constituite din taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin dovada de plată anexată la materialele cauzei.

96. Prin prezenta hotărâre au fost admise pretențiile reclamantului ***** privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, iar pretenția privind compensarea prejudiciului moral a fost admisă parțial. Astfel, reclamantul a obținut câștig de cauză asupra pretențiilor principale deduse judecății, motiv pentru care, instanța va dispune încasarea de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice", în beneficiul reclamantului *****, a sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată constituite din taxa de timbru.

97. Cu privire la taxa de stat, instanța reține că potrivit art. 83 alin. (2) din *Codul de procedură civilă*, în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023..

98. În conformitate cu art. 98 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a

căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

99. Instanța reține că litigiul dedus judecății decurge din raporturi individuale de muncă. Conform pct. 1.1.1 din anexa nr. 2 la *Legea taxei de stat nr. 213/2023*, persoanele fizice sunt scutite de taxa de stat în acțiunile privind reintegrarea în serviciu, revendicarea sumelor de retribuire a muncii și alte revendicări legate de raporturile de muncă. Prin urmare, reclamantul ***** a fost scutit de plata taxei de stat la înaintarea acțiunii.

100. Respectiv, instanța a admis trei pretenții cu caracter nepatrimonial a reclamantului *****, și anume anularea ordinului de concediere, restabilirea reclamantului în funcție și compensarea prejudiciului moral. Potrivit pct. 1.9 din anexa nr. 1 la *Legea taxei de stat nr. 213/2023*, taxa de stat pentru o cerere de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial constituie 250 lei. Astfel, taxa de stat aferentă celor trei pretenții nepatrimoniale admise constituie 750 lei. Pretenția privind compensarea prejudiciului moral are, în prezenta cauză, caracter nepatrimonial, deoarece urmărește repararea atingerii aduse unor valori nepatrimoniale, chiar dacă satisfacția acordată se exprimă în bani.

101. Totodată, instanța a admis pretenția cu caracter patrimonial privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă. Întrucât suma concretă urmează a fi calculată pentru perioada stabilită prin hotărâre, taxa de stat aferentă acestei pretenții se determină în cuantumul minim de 150 lei, prevăzut de pct. 1.1.1 din anexa nr. 1 la *Legea taxei de stat nr. 213/2023* pentru persoanele fizice.

102. Prin urmare, având în vedere admiterea parțială a acțiunii, scutirea reclamantului ***** de plata taxei de stat și lipsa unei scutiri legale aplicabile pârâtei, instanța va dispune încasarea de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, în beneficiul statului, a taxei de stat în mărime de 900 lei, constituită din 750 lei aferenți pretențiilor nepatrimoniale și 150 lei aferenți pretenției patrimoniale admise.

Cu privire la executarea imediată a hotărârii

103. Dispozițiile art. 256 alin. (1) lit. d), alin. (1^1) și alin. (2) din *Codul de procedură civilă* prevăd că, urmează a fi executate imediat ordonanţa sau hotărîrea judecătorească prin care pîrîtul este obligat la plata unui salariu mediu pentru absenţă forţată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu. Instanța care a pronunțat ordonanța sau hotărârea judecătorească prevăzută la alin. (1) stabilește în cuprinsul dispozitivului un termen rezonabil de executare benevolă de către pârât a obligației sale, care nu poate depăși 15 zile de la pronunțarea ordonanței sau a hotărârii judecătorești. Hotărîrea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat.

104. În contextul normelor imperative, instanța nu dispune executarea imediată în baza unei aprecieri discreționare, ci în temeiul unei obligații procesuale stabilite expres de legiuitor pentru cauzele privind restabilirea salariatului concediat nelegitim. Prin

urmare, atunci când instanța admite pretenția de restabilire în funcție, indicarea executării imediate a acestei măsuri este o consecință procedurală obligatorie.

105. Rațiunea executării imediate constă în asigurarea unei protecții efective și rapide a salariatului față de efectele concedierii nelegale. Restabilirea în funcție nu poate fi amânată până la rămânerea definitivă a hotărârii, deoarece o asemenea amânare ar prelungi situația juridică produsă printr-un ordin de concediere constatat ca fiind nelegal.

106. Aceeași rațiune justifică și executarea imediată a unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru. Această sumă are rolul de a asigura salariatului un minim de protecție patrimonială imediată, până la executarea deplină a hotărârii și fără a aștepta rămânerea definitivă a acesteia.

107. Din materialele cauzei instanța nu poate deduce cuantumul salariului mediu lunar al reclamantului *****, însă acesta ar urma să fie calculat conform *Hotărârii Guvernului nr. 426/2004*.

108. Prin urmare, odată cu admiterea pretenției de restabilire în funcție, în conformitate cu art. 256 alin. (1) lit. d), alin. (1^1) și alin. (2) din *Codul de procedură civilă* și art. 356 alin. (1) din *Codul muncii*, hotărârea judecătorească în partea privind reintegrarea în serviciu urmează a fi executată imediat, iar în partea ce ține de încasarea unui salariu mediu pentru absență forţată de la lucru, se stabilește un termen de 5 zile de executare benevolă de la pronunțarea hotărîrii judecătorești.

109. La stabilirea termenului pentru executarea benevolă a obligației de plata unui salariu mediu pentru absenţă forţată de la lucru, instanța a avut în vedere natura creanței acordate, caracterul executoriu imediat al hotărârii și faptul că suma ce urmează a fi achitată trebuie să fie determinată, certă. Totodată, executarea obligației nu presupune efectuarea unor operațiuni complexe, identificarea unor bunuri sau realizarea unor măsuri organizatorice de durată, ci doar calcularea cuantumului salariului mediu lunar al reclamantului și efectuarea plății bănești respective. În acest sens, instanța apreciază că un termen de 5 zile este suficient și rezonabil pentru ca pârâta Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” să întreprindă măsurile administrative și financiare necesare executării benevole a hotărârii, asigurând totodată realizarea efectivă și promptă a drepturilor reclamantului *****, care a fost lipsit nelegitim de posibilitatea de a presta muncă și de a obține venituri salariale.

110. În concluzie, instanța reține că în ceea ce privește celelalte argumente invocate de părți, acestea au fost analizate în măsura în care sunt relevante pentru soluționarea capetelor de cerere deduse judecății. Instanța nu este obligată să răspundă detaliat fiecărui argument secundar, atât timp cât motivarea evidențiază examinarea chestiunilor esențiale pentru soluționarea cauzei, or instanța de judecată nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de părți, ținând cont de *Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti*, din care rezultă că pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil motivarea hotărârii trebuie să evidențieze că instanța a examinat chestiunile esențiale prezentate, dar nu

un răspuns detaliat la fiecare argument (*García Ruiz împotriva Spaniei* (MC), pct. 26; *Perez împotriva Franței* (MC), pct. 81).

Dispozitiv

111. În conformitate cu prevederile art.236, 238-241, *Cod de procedură civilă*, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, privind anularea ordinului nr.286sc din 02 decembrie 2025 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare inspectorului superior – examinator al DECA, *****”, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Se anulează ordinul nr.286sc din 02 decembrie 2025 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare inspectorului superior – examinator al DECA, *****”, emis de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Se restabilește ***** în funcția de inspector superior - examinator al Direcției Examinare a Conducătorilor Auto a Departamentului Înmatriculare a Mijloacelor de Transport și Calificare a Conducătorilor Auto.

Se încasează de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, IDNO: 1002600024700, în beneficiul lui *****, IDNP: *****, salariul pentru absenţa forţată de la muncă, pentru perioada 02 decembrie 2025 – 04 iunie 2026.

Se încasează de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, IDNO: 1002600024700, în beneficiul lui *****, IDNP: *****, prejudiciul moral în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei 00 bani și cheltuielile de judecată, constituite din taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei 00 bani.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Se încasează de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, IDNO: 1002600024700, în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 900 (nouă sute) lei 00 bani.

Hotărîrea judecătorească în partea ce ține de încasarea unui salariu mediu pentru absență forţată de la lucru, se execută imediat, cu stabilirea unui termen de 5 zile de executare benevolă de la pronunțarea hotărîrii judecătorești.

Hotărîrea judecătorească în partea ce ține de reintegrarea în serviciu, se execută imediat.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **SÎRCU Tatiana**